

som Enhver vistnok vil kunne slutte sig til selv. Undersøgelsen om det geographiske Midtpunkt i Landet angaaer jo ikke, hvad der saaledes berører disse Følelser, men, ved at gjennemlase Betænkningen, fandt jeg, og jeg haaber, at ogsaa Andre ville finde det, nogen Trøst i at see, at naar Majoriteten taler om Midtpunktet, den da egentlig har tænkt sig Lyngdepunktet i Danmark, og saa er det dog en lille Trøst, at man dog har tænkt sig det muligt, at Korsør kunde blive Lyngdepunktet i et Land som Danmark, idet man derom siger, at det jo kunde være muligt, at denne By havde vundet en saadan Betydning, som gav den Krav paa et saadant Navn." Og at det er alvorligt meent ved denne Leilighed, fremgaaer jo deraf, at man har paaberaabt sig Forsynets Hjælp, for at forhindre, at det skulde skee, at Korsør blev Rigets Midtpunkt.

Jeg skal nu gaae over til det Punkt, jeg navnlig vilde omtale, og som allerede er berørt af den ærede Landsstingsmand, som sidder foran mig (Beutner), om jeg end ikke ganske kan slutte mig til hans Bemærkninger. Naar det imidlertid igaar og ogsaa idag er blevet fremført, at man ikke ansaae den projecterede Bane for at kunne afgive nogen betydelig Fordeel ved Troppetransporter, kan jeg, med den største Agtelse for den ærede Rigsdagsmands større Sagtyndighed og Dygtighed, som har yttret dette (Lüttichau), dog ikke slutte mig til denne Ansæelse, og jeg skal blot med et Par Ord tillade mig at imødegaae denne Bemærkning. Jeg troer ikke, at der ved at bedømme Fordelene ved en Jernbanetransport og ved en Dampskibstransport fra Kjøbenhavn til Provindserne for Tropper handles saa meget om Transportens Længde eller Transportmidlernes Mængde, som om Transportens Natur og Midlernes derved forandrede Nødvendighed. Dersom der nemlig fra Korsør til Provindserne var een eller to Dages Søtransport, da vilde jeg paa ingen Maade paastaae, at der var Meget vundet ved at føre Tropperne til Korsør og derfra til Provindserne, istedetfor at føre dem lige fra Kjøbenhavn dertil; men da Kjøbenhavn ligger flere Dages Søreise fra de forskjellige Provindser, saa troer jeg, at der vil opstaae den store Forskiel mellem de to for-

skjellige Transportmidler, at man ved Transporten paa Jernbanen ganske kan undgaae Søtransporten om Natten og alle de Forberedelser, som dertil ere nødvendige, naar Tropper, navnlig Cavalleri, skal beholdes ombord i over 24 Timer. Heri søger jeg den store Fordeel, som Jernbanen vil afgive fremfor en directé Dampskibstransport fra Kjøbenhavn til Provindserne for Tropper, navnlig for Cavalleri. Efter disse korte Bemærkninger angaaende dette Punkt, skal jeg endnu tillade mig at yttre, at jeg i Almindelighed ikke kan Andet end troe, at Jernbaner og et Jernbanesystem med Tiden maae blive nødvendige her, naar Forholdene forresten udvikle sig her, som de synes at ville gjøre i Udlandet. Jeg troer nemlig, at det er en Følge af en Forøgelse af Tidens Værdi; jeg troer, at der er et Slags conventionel Værdi paa Tiden over hele Verden, ligesom den Værdi, der er paa Guld, og at den, som ikke vil rette sig efter den Cours, som nu engang er bleven sat paa Tiden, vil finde, at han kommer tilfort. Naar en æret Landsstingsmand (Stampe) har sammenlignet Staten, med Hensyn til Jernbaneanlæg, med en privat Mand, der vil købe sig en Kareth, da kan jeg ikke ganske gaae ind paa denne Tanke; det forekommer mig suarere, at man kunde sammenligne Staten med en privat Mand, der sad i en stor Bedrift, og, skjøndt han var kommet noget paa Knæerne, dog fristedes til at søge at forbedre sit Maskineri i Lighed med sine Naboers, for at kunne concurrere med dem, og naar man seer Eagen fra dette Synspunkt, forekommer det mig rigtignok ikke, at den ærede Rigsdagsmands Vignelse saa ganske passer.

S. Pedersen: Jeg vil tillade mig at udtale, at jeg hellere slutter mig til det Foredrag, den ærede 1ste Landsstingsmand fra Ste Kreds (Stampe) holdt, end til den ærede sidste Taler. Hvad angaaer Spørgsmaalet om Finantserne, skal jeg ikke indlade mig paa at udtale, om de ere gode eller slette; men, skulde jeg udtale den Dverbeviisning, jeg har derom, saa vilde jeg sige, at Landets Finantser ere ikke gode; idet mindste troer jeg ikke, man kan sige, at Landet i finantseel Henseende befindes i den Stilling, at Rigsdagen skal garantere store Summer, hvor det kan undværes, og jeg troer, at,